

Andrzej Kosiorek

Łowicz, st. "Brama Krakowska", gm.
loco, woj. skierniewickie, AZP 59-56/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 136

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łowicz, st. „Brama Krakowska”
gm. loco, woj. skierniewickie
AZP 59-56/—

Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych w Skierniewicach

Pracami kierował mgr Andrzej Kosiorek. Finansowane przez inwestora prywatnego. Pierwszy sezon badań. Miasto, 2. poł. XVI-XIX/XX w.

Stanowisko nazwane umownie „Brama Krakowska” leży w kwartale ulic: Stanisławskiego, Kurkowa, Sikorskiego i nowa bez nazwy (wewnątrz kwartału dwie ulice: Krakowska i Projektowana), na południowy-zachód od Nowego Miasta. W przeszłości obszar ten stanowił granicę miasta z wybudowaną w XVI w. Bramą Krakowską. Znaleźiska archeologiczne pochodzą z XVII/XVIII w.

Badania wykopaliskowe związane były z planowanym zagospodarowaniem całego kwartału — zabudowa mieszkalno-usługowa zarówno wzdłuż ul. Stanisławskiego, jak i wewnątrz kwartału. Ogółem przebadano 238 m² powierzchni. Zlokalizowano ślady osadnictwa miejskiego datowanego na 2. poł. XVI-XIX/XX w. W wykopach założonych przy ul. Stanisławskiego odsłonięto relikty zabudowy mieszkalnej. Pierwsze domy drewniane zostały zbudowane w 2. poł. XVI w. — odkryto dwa z nich, w jednym natrafiono na pozostałości pieca glinianego (przeżalone płyty polepy i ceglany ruszt). W czasie „potopu” budynki uległy spaleni (podobnie jak większość zabudowy miejskiej) — została po nich zbita warstwa spalonego drewna. Kilkanaście lat później, pod koniec XVII w., na zniwelowanym i podsypanym żółtym piaskiem terenie zbudowano nowe budynki drewniane. Natomiast trzecia faza prac budowlanych przypada na 2. poł. XIX w. — te budynki, po licznych remontach, dotrwały do lat 70. XX w.

W wykopach założonych wewnątrz kwartału (przy ul. Krakowskiej) odkryto jedynie warstwy kulturowe datowane materiałem ruchomym na 2. poł. XVII-XIX/XX w.

Materiał ruchomy wystąpił w postaci ceramiki, kafla, szkła naczyniowego.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Skierniewicach.

Badania będą kontynuowane.

Myślibórz, st. 4C
gm. loco, woj. gorzowskie
AZP 41-08/—

Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadziła mgr Teresa Witkowska z udziałem Stanisława Sinkowskiego. Finansowane przez Muzeum w Gorzowie Wlkp. Warsztat ceramiczny. Okres nowożytny (XVI-XVIII w.).

Interwencyjne badania ratownicze prowadzono na terenie budowy domu mieszkalnego w północno-zachodniej części historycznej zabudowy Starego Miasta, przy ul. Pomorskiej 5. Wcześniejsze prace budowlane zniszczyły warstwy kulturowe górne, w południowej części wykopu także warstwy związane z działalnością warsztatu garncarskiego.

Wykop sondażowy o wymiarach 5 x 5 m, usytuowany ok. 10 m na południe od muru obronnego, odsłonił 3 obiekty kulturowe:

- obiekt nr 1 — ćwiartka C — komora wypałowa pieca zorientowana na linii północ-południe. Piec został zbudowany jako forma półziemiankowa; część wkopana w ziemię miała ściany wewnętrzne ugruntowane grubą warstwą (0,2 m) białej gliny. Komorę wewnętrzną o wymiarach 1,2 x 0,7 m, z warstewką popiołu w spągu, wypełnioną ceramiką naczyniową, kaflami i dachówkami, pokrywała warstwa czerwono-brunatnej gliny, przemieszanej z gruzem ceglany i fragm. ceramiki, o miąższości 0,5 m i powierzchni 2,4 x 1,6 m,
- obiekt nr 2 — ćwiartka B — jama odpadkowa oddalona od pieca w kierunku północnym